

PRZYROK (3) *sb m*

o jasne.

sg *N* przyrok (2). ◇ *A* przyrok (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Czary, czarowanie, urok; sztuczka magiczna; fascinatio BartBydg, Cn; fascinum Mącz, Cn; defascinatio, efascinatio, fascinus Cn (3) : Fascinatio, wrzeczye, sicut faciunt histriones, cuglarze – przyrok BartBydg 56; Mącz 119b; [Fascinum, eine bezauberung. P. przyrok/ vczárowánie. Volck 202 (Linde); przyrok/ Fascinum, incantamentum, aspectus contagiosus. Volck Vvv3v].

Zwrot: »przyrok czynić« (1): Fascinor, Czáruię/ Przyrok czynię. Efascinor, idem. Mącz 119b; [Fascino, ich bezaubere/ beľpreche. Pol. vczáruię/ przyrok czynię. Volck 202].

Synonimy: czar, uczarowanie, urzeczye.

MP